

bets Myndighed skulde omfatte alle Anliggende; thi alle de Anliggende, der overhovedet blive at afgjøre, høre jo med til Bestyrelsens Anliggende. Sæg tilstaaer, at det ikke ligger i Ordene; men naar man lesterseer, hvad der er forelagt Repræsentantskabet, saa kommer man virkelig til at troe, at der ikke er undtaget Noget fra denne Autoritets Omraade. En tredie Forklaring, som vistnok er den fornuftigste og den, som meest stemmer overeens med de Forhandlinger, der foreligge, skulde være den, at de egentlig økonomiske Anliggende skulde høre under Repræsentantskabet, i Forbindelse med Kongen; men den Forklaring kan jeg ikke faae ud af Ordene. See vi dernæst, for at faae lidt mere lys i denne Sag, hen til, hvad der er foregaaet i det Repræsentantskabsmøde, der er afholdt i Mai og Juni Maaned. forrige Sommer — bets Forhandlinger ere trykte, men jeg troer rigtignok ikke, at det ærebe Udvalg har benyttet dem, thi ellers havde det vel meddeelt os nogen Oplysning derom, — saa erfare vi, at der er vedtaget Bestemmelser om Contoirpersonalets og Branddirecteurernes Gagering; dernæst er der forelagt Udcast til en Beskjæftigelse om Indtegninger af Bygninger under Landbygningernes Brandforsikring, og med Hensyn dertil erklærede Repræsentantskabet, at det tvivlede om sin Competence til at gaae ind derpaa. Endvidere var der Forslag om Bygningerne i Reikiavig paa Island, om Oprættelsen af nogle nye Branddirectorater og om Deling af nogle gamle, og til Slutning hedder det: „Repræsentantskabet besluttede, at der ikke for Liden fandtes Anledning til at tage Bestemmelse om Oprættelsen af extraordinaert Contingent. Det forekommer mig overordentlig uklart, hvad Meningen dermed har været, — om Repræsentantskabet enten har antaget at kunne gjøre dette alene, eller om Justitsministerens eller Kongens Approbation derpaa fordrebes. Naar man nu spørger: Hvorledes skal man komme ud af hele dette Virvar, af dette, som det forekommer mig, meget uklare Forhold, saa foreligger der efter min Formening 2 Udveie; den ene er den, at vi aldeles ikke foretage Noget og overlade til Repræsentantskabet og Justitsministeren at benytte Loven saa godt, de kunne —

den er virkelig ubestemt nok, den kan benyttes til grumme Meget og til grumme Lidet; — at man ialtsaa overlader til disse Autoriteter i Forening at see, hvorledes de kunne komme ud af det. Den anden Veie, man kunde gaae, er den, at man ønsker, at Justitsministeren vil til næste Session forelægge et Forslag, som bestemt angiver, hvad det er, som skal høre under Lovens Omraade, og hvad der skal anses som liggende udenfor Lovens Omraade. Udvalget har imidlertid erklæret det for en Umulighed at sige saadan Grændse. Dette troer jeg ikke; jeg troer, at det meget let eller, om end ikke meget let, saa dog meget godt laader sig gjøre. Det ærebe Udvalg har imidlertid grebet til en anden Udvei, som jeg kunde fristes til at kalde Fortvivlelsens Udvei, hvis den ikke forhen havde været betraadt og navnlig gjort sig gjældende her i Thinget, nemlig at Brandforsikringen skulde udgaae af sin hidtidige Forbindelse og erholde sin egen Bestyrelse.

Det Første, som der nu vil blive Spørgsmaal om, det er, hvorved motiveres dette? Sæg tilstaaer, at jeg i Udvalgets Betænkning ikke har kunnet finde andet end almindelige Talemaader, s. Ex. „at det er svarende til Brandforsikringens Natur, og nyttigt for dens økonomiske Forholds Behov“; at man bør „frigjøre den almindelige Brandforsikring for Statsmagtens umiddelbare Trængsel i Administrationen“ o. desl. Sæg mig tillade mig at ansee Forslaget for uheldigt; thi der vides hidtil ikke, at være hørt begrundede Klager mod Overbestyrelsen for dette vigtige Anliggende. Troe de ærebe Herrer, som maa ssee i Tanken, see sig selv eller deres Venner som Directeurer for uhyre store Brandforsikringselskaber, troe de, at disse Klager ville forstumme, fordi dette Anliggende gaaer over i en privat Bestyrelses Hænder? Sikker ingen kunde. Eller troe de ærebe Herrer, at vi kunne faae Bestyrelsen for billigere Priis, maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette store Selskab bestyres med overordentlig ringe Midler. Justitsministeren er jo ikke lønnet og Departementschefen er lønnet med 600 Rbd., og jeg vil spørge, om det er tænkeligt, at vi kunne faae en anden Overbestyrelse for den Priis. Med